

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською Частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧОРЧИЛ ПРОТИ ТРИНАДЦЯТКИ НА КРЕМЛІ

Вінстон Чорчил виголосив минулого тижня у Бостоні свою чергову промову на тему безпеки, яка грозить християнській цивілізації та свободі людини і світу з боку агресивного комунізму, яким керує з Москви кремлівська куліка, зложана з 13 осіб. Якби не атомова бомба, що її мають Злучені Держави, казав Чорчил, ціла Європа була б уже під сталінською диктатурою. Як бачимо, Чорчил і тепер скопив сучасне європейське та світове положення вірно, цілком і прямо в саме серце ворога світового миру, в надії, що його словні постріли заставлять 13 чоловіків на Кремлі змінити своє відношення до Заходу, приязнь якого є для них покищо страшніша, ніж ворожнеча.

Ота тринадцятка на Кремлі, яка не хоче ніяк годитись та йти на компроміси, несе в розумінню Чорчила всю відповідальність за це, що нема досі миру в світі та що сотні мільйонів людей живуть під терором. Вона відповідала й за те, що тепер об'єднуються демократії проти тоталітаризму, що повстають оборонні союзи. Кремль — це велика сила, коли брати під увагу чисельність армії, яка є у соювській сфері впливів, а зокрема те маси «місіонарів», оці п'яті колонії, що працюють в користь Тринадцятки у всіх країнах. Цей сили Чорчил не закривав, а ще навіть, як нам здається, її перебільшав. Колишня сила Гітлера в порівнянні з силою «великого хана», себто Сталіна, є смішно малою, казав Чорчил, коли це міряти світовим масштабом. Та не зважаючи на важке положення, в якому опинився світ через кремлівську диктатуру та агресію, Чорчил певен, що вільна людина переможе, що всюди настане такий лад, де влада буде слугою народу, а не нарід рабом влади. Він певен, що християнська етика ще має великий вплив на людство та заставить його стати одним великим муром проти безбожницької тиранії.

Промова Чорчила виглядала у деяких місцях дуже волюнтаричною, але кінце її був угодливий. Він заявив, що демократії далі готові «прийняти росіян як братів у людській родині» і не вимагають від Росії нічого крім «доброї волі й чесною поведінки».

На промову Чорчила, як і його минулу та теперішню акцію в Америці, треба глядіти в першу чергу, як на акцію найбільшого сина Англії (так його тепер часто називають!), на її великого патріота, а далі й на великого державного мужа, який об'єднав всі по англійськи говорять народи та землі. Звернім увагу, як сильно й гордо підкреслив Чорчил незачитувану єдність англійського народу в обличчя гітлерівської небезпеки і як запевняв світ, що та єдність існує й нині в обличчя небезпеки з боку Тринадцятки на Кремлі.

Як тонкий дипломат Чорчил дав найвище признание Америці за те, що вона, занявши перше місце в світі, не використовує його на своє побільшення, а це робить з себе жертву. Знайшов він теж місце на глибоку похвалу Бевинові, британському міністрові закордонних справ, хоч цей представляв противну партію, та ще таку, яка позбавила Чорчила влади. Об'єднав він далі розумними словами не тільки частини Бритійського Комонвелту, але й всі країни, об'єднані Атлантийським Пактом, як і ті, що стануть чи готові стати по боці демократій, проти Тринадцятки на Кремлі. Так рятують Чорчил з усіх сил свій рідний острів, велич своєї Англії, представляючи теж і тим разом, яку вона велику культурну місію сповнила в минулому і яку ще повинна сповнити — для людства. Рятують її в такий спосіб, що «переконують весь свободолубний світ, що він без Англії не обійдеться, коли захоче оставати вільним».

К. ПЕТРУС

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОВДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ЖИВІ, МЕРТВІ І ВОСКРЕСЛІ
ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ ТА ДІТИ,
КОТРИМИ МЕНІ ПРИЙШЛОСЬ ЗУСТРІЧАТИСЯ
В
ПІДЗЕМЕЛЯХ, ТЮРМАХ І КОНЦТАБОРАХ
ЧК—ГПУ—НКВД
В
РІЗНІ ЧАСИ
НА
Кубані, в Ростові н/Д, на Україні, в Создані, Сибірі, Далекому
Заполар'ї та по етапам великого концтабору,
більшовицьке ім'я якому
— СССР —
Про цих нещасних мучеників комуністичного „раю“ розка-
жуть скромно сторінки цього твору. Автор.

ІСТОРИЧНА ПОДІЯ

Заки ці рядки побачать світло дня, у Вашингтоні буде довершена одна з найбільших переломово-історичних подій нашого часу, Північно-Атлантийський договір безпеки. В понеділок, 4-го квітня, його підпишуть керівники закордонної політики ініціативних країн: Злучених Держав Америки, Канади, Великої Британії, Франції, Голандії і Люксембургу, та представники долучених опісля п'ятиох інших країн, іменю: Норвегії, Данії, Італії, Португалії та Ісландії. Відомі вже з попередніх проголошень постанови договору злучать всі ті договірні країни в один могутній оборонно-військовий союз, що матиме під своєю охороною величезні простори Атлантийського простору на північ від зворотника Рака. Напад на одну з договірних сторін чи на її посілості, чи хочби тільки на корабель чи літак на цьому просторі, вважатиметься „агресією“ проти всіх і діятиметься відносно з постановами договору. Щоб могли ці спільні оборонні завдання виконати, партнери договору мають поставити на відповідній висоті свої збройні сили, встановити стратегічні плани спільної оборони та перевести відповідну координацію і стандартизацію свого озброєння. Договір почне діяти з хвилиною його ратифікації парламентами договірних країн, що має наступити в найближчому часі. Хоча в договорі не називається поіменно можливого агресора, але це для кожного ясно, що ця могутня оборонна організація створена з виразною метою припинити імперіалістично-агресивні плани Соювського Союзу.

На кілька днів перед підписанням договору, Москва звернулася з протестом до урядів ініціативних країн, обвинувачуючи їх, що це власне Атлантийський пакт має агресивні цілі, що він порушує чартер Об'єднаних Націй та створює загрозу війни. В своєму протесті Москва видиває такий „аргумент“, мовляв, навіщо оборонного договору, як Соювський Союз не думав на нікого нападати. Дивно тільки, що ж тоді Москві бояться оборонного договору?

Підписання Атлантийського пакту як і він сам виправдується подіями з недавньої історії. Його справді можна б назвати наукою історії.

На коротко перед другою світовою війною, тоді як Гітлер всіх і всіх запевняв про свої „мирні цілі“, коли нічого іншого не бажав, як тільки „справедливості“ і „права“ для Німеччини та почав свої домогання збільшувати і переродити в життя, озброївшись по зуби та створивши величезну воєнну машину, тоді демократичні країни побожно вірили, що „війни ніхто не хоче“

та що уступками і угодами можна зберегти мир і самі були підготовані ані до війни ані до оборони. У висліді — мусів прийняти договір в Мюнхені, а на останці і сама війна. Сьогодні положення своєю суттю подібне до передвоєнного. З одного боку стоять мирні демократії, а з другого озброєний по зуби Соювський Союз зі своїми сателітами. З тою тільки різницею, що Мюнхен і війна навчили розуму демократії. Підписаний у Вашингтоні Атлантийський пакт є другою століцевою мюнхенською медаллю: держати мир, але повною готовістю оборонити його. Мюнхен був договором слабости, тоді як Вашингтон є договором сили. Мюнхен був уступкою і угодою, Вашингтон є остерогою і рішучістю. Це єдине, що імпонує та держить в приличності того роду історичних партнерів як Сталін, чи його попередник Гітлер. Щонайменше того треба сподіватися.

Атлантийський пакт був ще іншою konieczністю. Він створює то необхідну охорону, за якою може продовжуватися розпочата вже раніше при великодушній американській допомозі господарська відбудова. Цей договір дасть європейським країнам необхідну самопевність та додасть їм сміливості як у внутрішній так і міжнародній політиці. Договір вже практичний зобов'язанням встановлює кордон Америки на Лабі та тягнеться від північного кінця Гудзону до півдня Африки. І за цим кордоном та на його сторожі стоїть тепер найбільша в історії світу потуга об'єднаних Атлантийських пактом держав і народів. В цьому й лежить ціле переломове значення пакту. Америка остаточно вишла зі свого ізоляційного становища вже не тільки на те, щоб мир відновити, але щоб його забезпечити наперед та не допустити до його порушення.

Ясно, що Атлантийський пакт ще далеко не розв'язує всіх проблем. Він бо тільки стає на сторожі існуючого положення, а воно дуже далеке від мирного і справедливого. Для основної справи, іменню поділу світу на 2 ворожі табори та відпущення на поталу божівільним комуністичним маньякам величезних просторів Європи і Азії з їх сотнями мільйонів населення, пакт не є ніякою розв'язкою. Що більше, Атлантийський пакт не дає жадної охорони перед найгіршою більшовицькою агресивною зброєю, іменню перед соювськими п'ятими колонами. Коли вже були намагання включити в поняття агресії таку звану агресію через просякнення, інфільтрацію. Та це вже

інша проблема, хоча і з-під того самого знаку. Немає теж сумніву, що Совети тепер всю свою увагу звернуть власне на того роду агресію, як і немає сумніву, що з того здають собі справу західні союзники.

Атлантийський договір не є завершенням, але радше початком оборонної підготовки демократичних країн та базою для оборони. До пакту зможуть приступити ще дальші країни, говориться про можливість доповнити його ще регіональними Середземноморським і оборонним договором з Туреччиною і Грецією і вже видиваються голоси, щоб Америка своєю військовою потугою та воєнним потенціалом гарантувала інтегральність та самостійність всіх членів Об'єднаних Націй. Почуття відповідальності Америки за дальшу долю світу скріплюється щораз більше свідомістю відповідальності і за те, що діється за залізною

„Мирова“ стратегія в повітряних сферах

Соювський Союз уже урядово приєднався до своїх п'ятих колон, які в цілій низці країн заповнили, що на випадок війни проти Советів, вони стануть проти своїх рідних країн. Орган соювської армії в Берліні оприлюднив, наче б це було щось самозрозуміле, що на випадок війни Червона Армія піде в погоню за „агресором“ навіть у країнах, що лежать перед Залізною Заслоною.

Така заява органу Червоної Армії кидає відмінне світло на заяву комуністів у Франції, Італії, Великобританії й інших країн, наче б вони мали стати по боці Росії аж тоді, як вибухне війна і то тільки для „освобождения“ своїх країн. Стаття в органі Червоної Армії каже, що комуністи західних країн вислали запрошення соювській армії прийти в „визвольних цілях“ на захід. Червона Армія не дала на себе довго ждати і вже сама запросилася сповнити свою місію.

Одно тільки дивне, що ці загрози „запросини“ припали на час, коли в Нью Йорку відбувалася „Культурна й Наукова Конференція для світового миру“ при визначній співучасті під-соювських делегатів.

Нема сумніву, що ці нові маневри світового й соювського комунізму були придумані, щоб декого застрашити, а декого обманути. Питання тільки, чи головний противник, проти якого Совети улаштовують такі маневри, тобто Злучені Держави Америки, справді дався збити з пантелику соювським стратегікам. Коли б судити по деяких вістях у щоденній пресі, можна здогадуватися, що у Вашингтоні добре розуміють „мирову“ стратегію Советів. Так заявляв новий секретар оборони, Луїс Джансона, складена під час його запряження в понеділок 28 березня, виразно каже, що „Злучені Держави в силі застановити агресію, якщо до цього дійде“. Для населення Америки вона є вистачальною.

Знаючи воєнного діла, не подаючи свого імені, в розмові з деякими — кореспондентами не вдовольняється ляконічними заявами, а дещо ясніше вказує, якими шляхами піде оборона Злучених Держав проти наїзника. Вони тримаються цупко засади демократичних потуг, що мир вдається втримати далішим відстрашуванням Росії від наїзду на чужині території. Зате берлінський орган червоної армії говорить виразно, що Совети „випередять“ ворога у нападі. Та американські воєнні знавці не дуже лякаються цієї соювської погрози, бо ж Америка й так не буде нападати, а буде себе тільки боронити. Не лякаються вони ще й з тої причини, що Америка готується до оборони перед таким несподіваним нападом.

Уже з кінцем останньої війни придумано турбовий (пружинний) бойовий літак, який міг би швидко підлетіти з землі і вдарити на цілу флоту ворожих бомбовиків і її розторочити, заки вона прилетить над намірену цілю нападу. Турбо-літак летить зі швидкістю голосу і вдаряє у ворога швидше, ніж той скине свій набір. У міжчасі придумано бомбовальники, які можуть підлетіти 40,000 стіп вгору, де повітря дуже рідке. Бомбовальники з набором бомб мають великі крила і їм не дуже

важко літати в розрідженій повітрі у високих сферах. Одначе турбо-літак має малі крила і вони не можуть летіти на повітряних фляках у великій висоті, як це робить великий бомбовальник. Але, кажуть знавці, теж і на це знайдеться скоро спосіб.

Турбо-літаки можуть бути ще придатні до нападу на наперед означені предмети, такі, як кораблі, або будинки, бо вони можуть летіти нижчими повітряними сферами з надзвичайною швидкістю, більшою ніж бомбовальники. Для знищення бомбовальників, які вже вилетіли до піднебесних висот, як от на 40,000 стіп, треба іншого роду проти-літака, який має назву: „інтерсептор“ — „переловлювач“. Його завданням буде дереловити бомбовальник у високих сферах, часом при дномозі пілота, але в більшій частині без пілота, тобто автоматично. Є такі інтерсептори, які вилітають з землі при допомозі пілота, але в горішніх сферах пілот матиме за завдання тільки керувати своїм літаком, а вже стріляти. Іншого роду бої виконуватимуть команданти, установлені з землі. Вони будуть висилати з землі різні проміни, які пускатимуть у рух дивачі прилади на „інтерсепторах“ на висоті 40,000 стіп.

Згодом інтерсептор, на яким приміщений пілот, буде цілком скасований, а на його місце прийде пружинний літак, який буде виконувати такі рухи при керуванні, як живий пілот. Крім того, він самий буде міг складати керувані ракети. Фабрики вже працюють над високосналеженням такого боевика і це, тільки питання часу, коли він буде готовий, але це вже військова тайна. Коли у конгресі ухвалено висилувати фонди на поставлення радарової сітки докруги Злучених Держав і Канади на те, щоб можна було перешкодити торожним бомбовальникам вдертися на територію Америки, то це вказувало б, що „інтерсептор“, готовий. Ще тільки треба б подбати за продукцію інтерсепторів у великій кількості.

Оці вісті появляються саме в переддень підписання Атлантийського Пакту. Треба прийти до висновку, що час грає важливу, ролю в оприлюдненні винаходів, які можуть призвести майбутнього агресора до застанови, що краще: Битись, чи миритись?

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“

ціях ГПУ, читаючи газети, розводили руками і непорозуміло міркували.

— Якщо, як стверджує слідство, вожді опозиції непричетні до цього вбивства, то... нічого не можна зрозуміти. Чотиринадцять партійних і не-партійних більшовиків продались тій „Маленькій державі“ за п'ять тисяч соювських рублів, що дає кожному по 357... знецінених папірців, з великою напругою — по 4—5 „торгівельських“ рублів. Який йолоп, хоч і найпродажніший, може поводитись на таку операцію, на цей виразний ризик життям? Нє може бути, щоб матеріально забезпечені люди, з певним партійним і громадським становищем, що мають родини, родичів і друзів, пішли б на таку загибельну дію за п'ять золотих рублів! Тут щось не те... Очевидно, що не гроші вкладали в руки Ніколаєва „нагана“, а якась інша сила, чи чорт його зна, що? Адже навіть такі покідники кримінальщини, яких у злочинному світі звуть „шакалами“ які можуть украсти у в'язня останній шматок тюремного хліба (чого ніколи не дозволять собі звичайні кримінальнички), — навіть це „шакала“ не пішло б на таку брудну справу за таку мізерну плату.

(Дальше буде).

Д-р О. Берест.

Нові антибіотики проти бактерій

(З цикло: Шляхом великих здобутків в медицині).

Відкриття пеніселини.

Темпо є цією наших днів. Воно є сільне не лише в нашому щоденному житті, але також в швидкому поступові техніки і медицини. Що ще вчора було фантазією, нині стає дійсністю. Можна сміло твердити, що стоїмо на передодні відкриття способів власного розпізнавання і радикального лікування рака.

„Припадков” відкриття бактеріовбивчих” свійств, або як кажемо по науковому „антибіотичних”, грибка пеніселини, англійським професором А. Флемінгом в 1923 році уважається сьогодні епохальним в поборюванні бактерій та інфекційних (заразливих) недуг, ними спричинених.

Слід відмітити, що майже всі великі відкриття були „випадкові”. Теж і проф. Флемінг, що одержав в 1946 році за своє відкриття зовсім заслужену нагороду Нобля.

Про відкриття пеніселини я вже писав. Тут пригадаю, що лік відокремлений з грибка „пеніцілію” „нотатум” знаходить сьогодні дуже широке примінення під назвою пеніселини в лікуванні цілого ряду інфекційних недуг: як запалення легень; запалення мізкових болів; рожа, всілякого роду роплень, закачення крові і т. д.

Смію твердити, що вичеркнення пеніселини з арсеналу ліків, викликало б сьогодні в лікарському світі почуття великої безрадності, може так, якби хірургів прийшлося тепер оперувати без наркози!

Перший раз примінено пеніселину в 1942 році у одного приятеля проф. Флемінга, який захворів на запалення мізкових болів і який завдяки пеніселині видужав.

Від пеніселини до стрептомісину.

Доктор Сейман Ваксман з Агрономічного Нью Джерзі Інституту, разом зі своїм співробітником д-ром Альбертом Шацом прослідкували цілий ряд інших антибіотичних грибків. В 1943 році д-р Ваксман відкрив „стрептомісину” лік з грибка стрептомісес Грізеус, а в 1948 році „Грізеін” з грибка Грізеус.

Стрептомісина має нині головне примінення при лікуванні туберкульозу, особливо туберкульозного запалення мізкових болів, недуги, проти якої медицина досі була зовсім безсилна. Чи можна увести собі розпуку лікаря, який безрадий стояв над ліжком хворої дитини, невинно засудженої на смерть? Сьогодні рятую нею дитину, родичам привертає радість життя, а лікарєві дає безмежне вдоволення з рятунку людини від смерті.

Поклищо стрептомісина має лише одну відемну сторону — вона дорога. Але з часом хемічна продукція зуміє поклати і цю перешкоду. Вже перші клінічні досліди із стрептомісиною виказали, що вона лікує не лише туберкульозу. Стрептомісиною вилікувано кількох нещадливих жовніврів в

Торонто, хворих на запалення черевної болони (перітоніт), далі кілька недужих на тиф та одну шпитальну сестру, яка затроїлася мясом риби. В цьому випадкові примінено стрептомісину в виді таблеток через уста. Стрептомісину примінюється сьогодні також при недугу Банга, туляремії, при джумі. Недуга Банга, це інфекційна недуга домашнього скота, яка переноситься також на людей (різники, ветеринарі).

Д-р Едвард Франціс, знаний бактеріолог Публічної Служби Здоров’я в Злучених Державах вважає стрептомісину за одинокий лік проти туляремії. Туляремія — це інфекційна недуга гризунів (шурів, мишей, зайців, вивірок), яка переноситься також на людей. Недуга ця виступає у людей, що мають до діла зі звірятами та їх шкурами (ловці), в Канаді, Америці, Японії також в Європі в околицях Відня.

Проти джуми („чорної смерті”) примінено стрептомісину з добрим вислідом в Індії. Грізеїна ділає подібно до стрептомісину. Лік цей приміняється часто для скріплення діланія стрептомісину.

Хлоромісина проти сипного тифу.

Хлоромісину відокремлено в перше в 1947 р. в Венеції. Хлоромісина показала дуже добрим ліком проти сипного тифу, недуги викликуваної через дуже маленькі бактерії, звані „вірусами”, що їх можна викрити лише при помочі т. зв. ультра-мікроскопу. Досі боротьба з сипним тифом обмежувалась лише до поборювання вошей при помочі дезінфекційного порошку Д. Д. Т. та охоронних шпелень проти тифу. Лік проти тифу досі не був відомий.

Досліди з хлоромісентиною переведено в Дослідній Станції для Американської Армії в Вашингтоні. Досліди ці виказали, що хлоромісина ділає людського організму зовсім нешкідлива та що лік цей скоро виділюється з сечею. Лік цей заживається в формі таблеток що 4 години. Є це велика полєгша для хворого, що лік цей не треба випорскувати, як це мається при пеніселині або стрептомісину. Хлоромісину випробувано з дуже добрим вислідом для лікування епідемії сипного тифу в Мексику, Малайя, і в Болівії. Висліди лікування є дуже захоплюючі: гарячка і плямки на шкірі уступали швидко і хворі дуже скоро здорові опускали шпиталь.

Крім сипного тифу лікує хлоромісина також інші недуги, викликані вірусами, як приміром недугу папуг (псітакозис), на яку хворіють також люди.

Новим способом являється комбіноване лікування певних недуг при помочі пеніселини, стрептомісину та хлоромісину рівночасно.

Авромісина — золотий грибок.

Є ще третій новий лік з роду грибків стрептомісину,

що свою назву завдячує золотистій красці грибка. (Аврум — по латині золото). Двадцять американських клінік доклало про висліди лікування авромісиною, в пипні м. року на засіданні Научної Академії в Нью Йорку.

Досліди на морських свинках виказали, що коли їм рівночасно з бактеріями сипного тифу випорскували авромісину, вони осталися зовсім здорові.

Авромісину примінюється з добрим вислідом у лікуванні сипного тифу, та різного роду інфекційних недуг, подібних до сипного тифу, як: гарячка Кву, гарячка Ракі Мавтен.

Крім цього лікує авромісина згадану недугу Банга, туберкульозу та т. зв. четверту венеричну хворобу.

Четверту венеричну хворобу цінують вaredi на полових органах (подібно як це річається при сифілісі) та опухи в пахвинах, які скоро ропіють. Досі проти цієї недуги певного ліку не було. Авромісина усуває всі об’яви цієї недуги немов під дотиком чародійної палочки. Авромісину подібно як хлоромісина примінюється головню в виді таблеток.

З поміж усіх досі пізнаних антибіотичних середників (а є їх біля 80!), відокремлених з грибків, ми вичислили лише найбільше знані та найбільше чинні.

Можливо завтра відкриємо дальші антибіотики з грибків, що мають інші чудові свійства.

Є всякі підстави сподіватися, що вже вневдовзі сповнить

ТВОРЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ СВІДОМОСТІ

Різноманітність американців — що заступають кожду національну групу культуру, расу, релігію — може зробити практичну демократію в Злучених Державах одною з найбагатших, найцікавіших спроб людського співжиття в світі. Проте буває так, що багато національних, расових та релігійних груп скучаються в містах на порівняно малій площі і там виникає напруження між групами, особливо коли при тім існує економічне невдоволення. Такі положення було в місті Гері, в стейті Індіана в 1932 році, коли там започатковано — широко знану тепер — громадську організацію під назвою Форум імені Анселма. Назва походить від Анселма, родом з Італії, який жив дев’ять століть тому і який став єпископом Кентербурським. Згадують його за відданість правді та за непохитність своїх переконань.

Місто Гері є на південній кінці Озера Мишиген, біля самого Шікаго. Засноване року 1906 при допомозі „Сталевої Корпорації Злучених Держав” воно зросло з нечуваною швидкістю. В 1920 році там було 40,000 населення, а 1930 року вже 100,000. Населення складалося з людей, що працювали в тяжкій індустрії, вони найгірше відчували на собі наслідки депресії. Серед матеріальних злиднів почалося також напруження на національним, расовим та релігійним ґрунті.

Саме в ті тяжкі, непевні дні депресії, зійшлася група громадян міста Гері різного походження, щоб обговорити, як зменшити існуюче напруження, як виплекати почуття спільності. Вони не мали надумці починати якийсь цілокрайний рух, чи зайнятися світою співгромадя, чи направили злі відносини в цілім місті. Вони сходилися разом тільки для того, аби разом приймо провести час саме тому, що серед них були люди різних груп національних, расових, релігійних, про

ПОДВІННИЙ ЮВІЛЕЙ ПАПИ ПІЯ XII.—Ця картина знята в Сикстинській Каплиці в Ватикані, де відправлено спеціальну Богослужбу з нагоди 10-ліття Пія XII на папським престолі. Дня 2. квітня припало 50-ліття священства папи. Папа Пія XII відомий зо свого миролюбства, а рівночасно теж і з твердої постави у відношенню до тоталітаризму, а зокрема до большевизму та кремльської диктатури за її вороже відношення до релігії.

ся заповіт Пастера, славного французького ученого XIX століття, що колись людині вадяться поклати найбільшого ворога людства: бактерії і всі ними спричинені інфекційні (заразливі) недуги!

фесійних. Їх цікавила ця різноманітність, вони старалися пізнавати, розуміти одні одних, а не ставитись з підозрінням, ворожо. Але в міру того, як їх членство зростало і мала група перемінювалася в більшу організацію, не раз виникали і прикри випадки. Наприклад, на одних зборах запропоновано було прийняти в члени одного нігра. Тоді підвівся один з членів і заявив, що він буде змушений покинути організацію, наколи нігра приймуть членом. Присутні члени прийняли його резолюцію там-же на зборах.

Члени Форуму ще більше зеднували подібні випробування їх принципів. Під проводом одного американця норвежського роду, Ревенна Е. Олсена, організація розвивалася на користь членів та й цілої громади.

Замість того, аби мати деь одне місце на збори, члени вирішили сходиться кождий раз в іншій місці — в церквах, синагогах, в школах, в приватних домах, в громадських установах. Ніколи не сходилися в тім самім місці двічі підряд. Бажаючи мати звязки зі всіма частинами міста, вони зорганізували тринадцять дискусійних груп. Кожда з тих груп є приготівана і може обговорювати деякі важні місцеві або загальні справи. Ці групи прибувають на запрошення громад без жадної оплати. Де б вони не виступали, вони вносили дух вільної дискусії, дух Форуму імені Анселма, скрізь двері були відкриті для них.

Минуло сімнадцять років з часу створення Форуму імені Анселма. За цей час місто Гері зросло, добробут збільшився, але Форум не змінив своєї першої мети — ширити довіру й приязнь між співгромадянами, будувати порозуміння й пізнання, а не розділюючи стіни й залізниці поміж 44 національними та 55 релігійними групами.

Як модерна організація, Форум імені Анселма має кілька способів для служення грома-

ді. Має фільмовий відділ, який постачає фільми про людські взаємовідносини. Видає місячник „Новини”, що розкодається не тільки по інших стейтах, але також за-кордонно. Пятнадцяту річницю свого існування організація позначила відкриттям малої бібліотеки-читальні, де кождий може знайти книжки на теми релігійні, політичні, людських взаємовідносин. Організація видає також летючки, брошури, що висвітлюють головні соціальні та політичні справи. Організація має крім того табір, де 175 батьків і дітей перебувають по три дні, де спільно живуть нігри і білі, католики, протестанти і жиди, іммігранти і тут-роджені, разом виконуючи всі обовязки спільного життя.

За свою діяльність Форум імені Анселма став ніби сумлінням громади. Тому члени стараються висвітлити, вияснити якусь справу, а тоді шукають і вирішують, які міри треба прийняти.

Коли виникло непорозуміння в одній народній школі в Гері на ґрунті відвідування школи нігерьськими дітьми, Форум відкрив тимчасове бюро, з директором та секретарем, завданням якого було ширити між громадянами думку про потребу справедливої шкільної політики по відношенню до всіх меншинових груп. Релігійні, робітничі, громадські групи та ветерани також підтримували таку політику.

Форум імені Анселма розвивався в сприятливих до того обставинах — в місті де є стільки національних та релігійних груп, де відсоток нігерьського населення є більшим, ніж в якому іншому місті в північній частині Злучених Держав. Але організація, подібно до Форуму імені Анселма може прийнятися і розвинути також і в інших містах. Кілька таких організацій вже засновано. Вони ніби будують мости, що сполучують різні групи в своїх громадах. Форум імені Анселма в Гері, Індіана, з охотою поділиться своїм досвідом з тими, хто б хотів започаткувати подібну організацію.

Загальна Рада.

ВСТАВЛЯЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСЯМ СТАВЛЯЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЯОНОВОГО МАЕТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІ.

КРАІНА, ДЕ ВСЕ ЦВІТЕ

Кажуть, що давніми літами, як ще українська земля не була „сколгоспнена”, а „воєнні палії” перековували густо-часто плуг та шаблю, щоби погостити „ширих” сусідонків, тоді ота земля виростала велитенські буряни. Бувар, всякі буряни закривали козака з конем перед „добрими” очима сусіда.

А як приходив час передлишки, як сусіди гоїли попечені пальці, а господар клав шаблю на полицю, тоді косив він ці буряни і спалював, а щойно потім брався за плуга. Проходили літа. Хитрий сусід украв козацьку шаблю. Ну, а потім...

Але прийшли „благоденстві” часи советської, неограниченої свободи „незмінного” добробуту”. Товариші вирішили піти на перегони з усіма череватими буржуями, дігнати та перегнати їх. Куркуль був тяжкуватий до перегонів, кулак мав надто тверді кулаки. Та від чого советська „свобода”? Куркула розкуркулили, кулака розкулачили, а земельку „сколгоспили”. Ну, а тепер давай і соцзмагання і стахановщину. В одному колгоспі „свиноматка” продукує нараз пів копи поросят, а в другому цілу копу. В одному радгоспі колгоспниці стягають з корови 50 літрів молока, а в другому сто. Одні стахановці виводять на квадратному метрі один сотнар пшениці, а другі два сотнарі. І пішло, і пішло. Намножилось безліку поросят, підсвинків, свиней, волів, баранів і чого тільки хочете. Такий вам добробут настав, що прямо рай. В молоці хоч купайся, а біленькі колачі прямо самі в рот лізуть.

Та товариші не спочивають ніколи на лаврах, не вдоволяються здобутими осягами, а йдуть вперед від перемоги до перемоги. І вирішили дальше збільшувати видайність „заколгоспленої” земельки, розмножувати ще більше свинський рід, помпувати ще більше молока, одним словом продукувати ще щасливіше і заможніше життя. І вирішили зяграти до праці ще одну червону силу, а то сталінського батюш-

СЬОГОДНІ В ТАВН ГОЛІ КОНЦЕРТ ОЛЬГИ ЛЕПКОВОЇ.

Сьогодні, у вівторок, 5. квітня, виступить з концертом пісень світових і українських композиторів відома українська співачка, мецо-сопран Ольга Лепкова. Концерт відбудеться в Тавн Голл в год. 8:30 ввечері і в його програмі є композиції Марселя, Скарлатті, Ганделя, Пурселя, Шуберта, Верді, Гайдна, Чайковського, Барвінського, Людкевича і Чішкі. Нью Йорк Таймс в недільному виданні подав програму концерту цієї української артистки, помішуючи теж її фотографію.

ку. Тай давай викроплювати советських, червоних батюшок. Справа не така то складна, якщо зважити, що батько Сталін має відповідну підготовку до „духовного стану”. І знов пішла стаханівським темпом „продукція батюшек”. Кажуть, що всіх комісарів і комісарчуків уже викропили, а все ще продукція не закінчена. Кажуть, далі, що відповідні чинники звернулися навіть до „заблудивших друзів”, до Діпінстів. Обіцяють всіх вивести в батюшки, щоби тільки верталися домів, та помагали будувати „родіну”. Задав і я заставоляється, чи мені, як бущому аінстві, не скористати з okazji, тай бодай на старі літа зажити під сонцем сталінської конституції, вільним, щасливим життям в країні, на якій просторах все цвіте. Але вагаюь, бо ще не знаю, чи цвіте так, як чортополох, чи так як запісний кусень хліба...

М. Коко.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

ЩЕ МАЄМО ТІЛЬКИ КІЛЬКА ДЕСЯТОК ПРИМІРНИКІВ

КАЛЕНДАРЯ-АЛЬМАНАХА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Календар має 224 сторін друку і містить багато оригінального, цікавого, вартісного, інформативного матеріалу з різних ділянок американського й українського життя. Коштує всього \$1. Замовляйте негайно, висилаючи належитість на таку адресу:

“SVOBODA”

P. O. Box 346

Jersey City 3, N. J.

Хочете поширити серед американців знання про американських українців, так пам’ятайте, що д-р ВАСИЛЬ ГАЛИЧ написав саме для тої цілі наукову працю, що вийшла книжкою, яку видає Видавництво Шікагоського Університету. Це:

UKRAINIANS IN THE UNITED STATES

By WASYL HALICH, Ph. D.

Сторін XII+174.

Ціна \$2.50.

22 Ілюстрації.

В тій книжці є відповіді на такі питання:

Хто є українські іммігранти в Зв’язки вони вийшли? Чому українці іммігрували до Злучених Держав? Як вони пристосовувалися до прибраної вітчизни? Як вони бралися в Америці до фермерства, бізнесу і різних професій? Як організації створили українці в Америці? Якою є їхня преса? Яке є духовне життя української імміграції? Яка її будучність?

Замовляйте враз з \$2.50 висилайте до:

“SVOBODA”

81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

Замовлення в Канаді треба платити американською валютою.

УВАГА! — ШІКАГО І ОКОЛИЦЯ!

ТОВАРИСТВО „УКРАЇНСКА ГРОМАДА” В ШІКАГО

— улаштує —

В НЕДІЛЮ, 29. ТРАВНЯ 1949

В ЗАЛІ ШОПЕН ШКОЛИ

АКАДЕМІЮ

В ЧЕСТЬ ІВАНА ФРАНКА

Початок Академії в годині 2:30 пополудні.

Програма буде своєчасно оголошена.

Комітет.

СПИС ЖЕРТВ

на допомогу Українським Студентам в Європі, що їх зібрав Жіночий Комітет в Нью Йорку впродовж три-місячної кампанії.

(Докінчення).

Джерзі Сіті, Н. Дж.

Ліста ч. 24. — Зібрав Н. Б. Слободян \$24.25; зложили: по \$2: М. Варзіцький, Д. Кізіма, Степанія Сорокатий; по \$1: В. Гіль, Т. Барна, К. Лесюк, О. Зидик, П. Папроцький, Пеленський, В. Пеленський, Пеленський М., Червінський О., О. Маєк, В. Попович, В. Шеремета, Соня Микитка, Іван Жульський, Євген Крук.

Ліста ч. 28. — Стефанія Галиччін \$15.

Ліста ч. 230. — Зібрав д-р Роман Дзядів \$11; зложили: Тессі Міссіріс \$5; по \$2: М. Дзядів, І. Дзядів; по \$1: Р. Дзядів, Е. Крук.

Ліста ч. 357. — Зібрав І. Б. Слободян \$5; зложили: П. Дзюхський \$2.50; по \$2: К. і М. Кликат; І. Грабао \$1.

Ліста ч. 475. — Зібрав Кирило Піддубчинин \$2.25; зложили: по \$1 К. Піддубчинин, М. Бурак.

Ліста ч. 200. — Зібрав Микола Савчин \$7; зложили: М. Савчин \$2; по \$1: О. Кобринець, В. Дошко, І. Папіничак, О. Макар, С. Годощ.

Ліста ч. 214. Тома Рудий \$1.

Ліста ч. 347. Микола Сокіл \$3.

Ліста ч. 366. Зібрав Всеволод Сороківський \$5; зложили: по \$1: А. Сороківський, Віра Сороківська, Люба Гадуняк, В. Сороківський, Надія Білинська.

Ліста ч. 664. Зібрав Г. Гуало \$8; зложили: Г. Гуало \$5; по \$1: В. Беддіге, Г. Баєр, В. Савоїн.

Ліста ч. 681. Степан Дембицький \$5.

Ліста ч. 719. Зібрав Петро Остапчук \$9; зложили: по \$1: І. Гавловський, Е. Мамчак, П. Остапчук, Д. Штим, Г. Закорчени, Р. Слободян, І. Паливчак, А. Паливчак, М. Жаркович.

Ліста ч. 153. Зібрав Любов С. Гоянюк \$8; зложили: по \$1: Л. С. Гоянюк, А. Краска, Д. Шумський, П. Бірбан, А. Бородакевич, В. Росоловський, Г. Бірбан.

Ліста ч. 85. — Володимир Гук \$3.

Ліста ч. 93. — Зібрав д-р П. Гайдучок \$6; зложили: по \$2: П. Нечепір; по \$1: д-р П. Гайдучок, П. Воробець, К. Гинда, М. Настюк.

Ліста ч. 152. — Зібрала Ольга Левицька \$10.75; зложили: Володимир Левицький \$5; по \$1: М. Отрак, О. Забавайло, Е. Цяпка, Р. Полілюк, Г. Кисіль.

Ліста ч. 264. Микола Бойко \$2.

Ліста ч. 360. — Зібрав Роман Старожитник \$6; зложили: по \$1: Б. Дацьківський, В. Старожитник, Р. Старожитник, І. Ткач, В. Шеремета, А. Лозірко.

Ліста ч. 468. — Жертвував відділ Союзу Українок від. ч. 28 \$25.

Ліста ч. 311. — М. Задорецький \$2.

Ліста ч. 40. Іван Канталюк \$1.

Ліста ч. 50. Зібрав Йосиф Карабин \$15; зложили: по \$7.50: Василь Роман і Йосиф Карабин.

Ліста ч. 62. Зібрав Петро Кореневіч \$5; зложили: Н. Арсеній \$2; по \$1: П. Алегій, М. Тересій і П. Кореневіч.

Ліста ч. 88. — Гарасимович Богдан \$1.

Ліста ч. 113. — Зібрав М. Малай \$1.

Ліста ч. 141. — Ізабела Неніч \$2.

Ліста ч. 225. Михайло Дворян \$1.

Ліста ч. 382. — Богдан Катамай \$2.

Ліста ч. 575. — Зібрав Микола Ю. Сеник \$11; зложили: по \$1: М. Ю. Сеник, П. Козачинин, М. Сампара, М. Комарчик, В. Бензак, П. Мамчур, І. Затонський, Т. Малик, Д. Веселик, М. Вишиванок, Т. Сидорик.

Ліста ч. 840. — Ю. Кучерова \$3.

Ліста ч. 942. — Зібрав Іван Кмита \$3; зложили: по \$1: А. Зарізаній, А. Чапко, І. Кмита.

Ліста ч. 944. Тома Запотоцькі \$1.

Ліста ч. 950. Стефанія Ортинська \$5.

Ліста ч. 962. Зібрала І. Бончук \$5; зложили: по \$2: сестри Маріанки, Церква Св. Николая; І. Бончук \$1.

Ліста ч. 994. Зібрав Йосиф Литвин \$28; зложили: по \$1: М. Родин, Ю. Авдун, П. Комарський, І. Кубяк, С. Стефаняк, В. Ходус, І. Антоноук, С. Курило, М. Драк, А. Шур, Іван Зерин, П. Табич, П. Котинкевич, І. Фірич, В. Попінчак, Н. Владичук, М. Дзюбинський, С. Кость, Ф. Махник, І. Геряк, В. Ясеницький, А. Перяк, Я. Шпак; по \$2: І. Сухий і П. Литвин.

Ліста ч. 670. Зібрав Михайло Балабан \$15; зложили: М. Балабан \$10; Віктор Балабан \$5.

Ліста ч. 671. — Зібрав Павло Барабаш \$19; зложили: по \$5: Павло, Зоня і Володимир Барабаш; по \$2: О. Най і О. Бітнер.

Ліста ч. 389. Зібрала Анна Чернявська та Текля Крasicька \$38.75; зложили: С. Онішин \$3; по \$2: С. Смігельський, А. Чернявська, Т. Крasicька, М. Севицька, С. Даченко, П. Фондак; по \$1: Д. Постоловський, П. Литвин, Рийтей, Ф. Тишко, В. Венгренювич, К. Пушчинська, М. Білик, А. Раскевич, М. Постоловська, І. Шевчук, П. Папроцька, І. Новак, П. Крasicький, А. Кучма, І. Шемдерко, М. Галкевич, А. Глива, П. Слівинський, І. Дзівін, П. Говеско, М. Мандарона, О. Дмитрів, І. Сміт.

Ліста ч. 211. — Зібрав Мирослав Стахів \$7; зложили: о. Данило Мацков \$5; С. Венгрен \$2.

Ліста ч. 59. — Осип Копач \$1.

Ліста ч. 271. — Мирослав Борисюк \$1.

Ліста ч. 417. Зібрав Мих. Дарчук \$10; зложили: по \$2: М. Дарчук, В. І. Гушка, А. Гушка, П. Терещук; по \$1: Я. Мухомов, А. Мухомов.

Ліста ч. 314. Зібрав Іван Волощук \$7.50; зложили: І. Волощук \$2; по \$1: М. Цим, П. Ерна; дрібні жертви \$3.50.

Ліста ч. 49. Зібрала Галина Кметь \$10.50; зложили: Г. Кметь \$3; по \$2: В. Семенен, А. Кметь; по \$1: П. Семенен, В. Кричка, Т. Білла.

Ліста ч. 70. Зібрала Т-во Лесі Українки — Дітройт \$14. Зложили: по \$5: В. Волкір, Т-во Л. Українки; Ю. М. Шустакевич \$2; по \$1: В. Демрай, А. Градовський.

Ліста ч. 167. Василь Росікович \$1.

Ліста ч. 308. Родина Антін Захарчука \$10.

Ліста ч. 440. Зібрала Марія Сливинська \$20; зложили: Укр. Золотий Хрест, Від. 34: \$13; по \$1: М. Сливинська, В. Тифемета, А. Хирбавка, О. Пухніцька, В. Гоминчук, М. Джумага, М. Машталар.

Ліста ч. 441. Зібрав Український Демократичний Клуб, 2376 Грейлінг \$14; зложили: У. Д. Кляуб \$10; по \$1: І. Павлюк, І. Зедон, І. Заблоцький, В. Олійник.

Ліста ч. 103. Зібрав Петро Гладкий \$10; зложили: П. Гладкий \$2; по \$1: Е. Пруць, М. Сопівник, Маштук.

Ліста ч. 212. — Зібрав Антін Струц \$9; зложили: по \$2: Т.

ЦЕ ТАК В ПІВДЕННІ ІТАЛІЇ. — Тяжко повірити, щоб на південній Італії була аж така зима, як її бачимо на картині, що представляє завазані снігом хати в Альборелло. Мешканці цього села це імігранти з Африки, що прибули до Італії ще тому 200 років. Вони взагалі не пам'ятають ніякої такої зими, де якої звикли люди в середній Європі, чи навіть північній Італії.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Потреба виміни думки старших і нових українських імігрантів; відчит д-ра П. Дубаса про початки іміграції.

У зв'язку з постійним допливом та зростом кількості нових імігрантів, у Філадельфії відчувалась потреба якогось постійного осередка зустрічі та виміни думок української іміграції старшого і нового покоління. Думаємо, що так є і в інших містах. Досі сповняв це завдання у Філадельфії бо-

дай до деякої міри Переселенчій Осередок. Та і обмежений обсяг питань, які порушуються на Переселенчому Осередку і постійний аріст кількості нових імігрантів промовляють за те, щоб створити окреме форум, де нові та старші імігранти могли б постійно обмінюватись думками.

Виходячи із тих міркувань, Філадельфійський Переселенчій Осередок вирішив започаткувати ряд рефератів та дискусійних вечорів, що на них нові та старші імігранти мали б нагоду до поважної виміни думок, де всі ми краще пізнали б себе, та де нові імігранти почули б про життя старої іміграції й про американські умови життя, а старші імігранти довелися б про українське громадянське життя на іміграції в Європі і т. п.

У зв'язку з цим цієї суботи вечором відбудеться у приміщенні Українського Горожанського Клубу при вул. Френкліна реферат д-ра Павла Дубаса на тему „Початки української іміграції у Північній Америці, а зокрема у Філадельфії“.

Після реферату та дискусії присутні вирішать, чи потрібні подібні далішні вечори, есендуально намітять теми далішніх рефератів і т. п. Планується, щоб чергувалися доповіді старших та нових імігрантів.

Сподіємося, що і між новими імігрантами і між старшими знайдеться багато громадян.

Сісеро, Іл. — Ліста ч. 274. Микола Барабаш \$2.

Ліста ч. 800. Марія і Євген Команишин \$5.

Ліста ч. 434. Стефан Коцюба \$5.

Ліста ч. 510. — К. Качмарова \$3.

Ліста ч. 195. Зібрав Роман Стахур \$13; зложили: по \$3: В. Фук, Р. Стахур; по \$1: В. Андрушків, М. Пеленько, В. Мураско, О. Мідяновський, Я. Баяш, Я. Пацула, Г. Мураль.

Ліста ч. 266. Зібрав д-р В. Безушко \$4; зложили: по \$2: М. Базовський і д-р Безушко.

Ліста ч. 567. Дмитро Медеський \$5.

Ліста ч. 696. Антін Маланчук \$5.

Ліста ч. 32. Зібрав Я. Купчинський \$2; зложили: по \$1: Н. Н. і Я. Купчинський.

Кожний, хто бажає, щоб прислано ним оголошення пошукувати родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі“ безплатно, хай вишле таке оголошення впрод до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоб прислано ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1 цаль в одній колоні коштує \$1.00.

Адм. „Свободи“.

дзя, які розуміють потребу — Українську Національну Раду, яка є передпарламентом українського народу.

Д-р Россоха ще сказав, що значення Атлантійського Пакту величезне, бо воно підняло на душі всі поневолені Росією народи і скріпило їхні підземні визвольні рухи в боротьбі проти московсько-більшовицької неволі. Повстання Атлантійського Пакту аказує на те, що християнський світ, тобто свободолюбні народи не дали себе приспати миротворними фразами московсько-більшовицьких сатрапів і відчували ту світову загрозу російського комуністичного імперіалізму, який несе смерть християнській цивілізації та неволю і рабство всім народам світу.

Український нарід, говорив бесідник, буде завжди стояти по боці свободолюбних народів в боротьбі проти російського комуністичного імперіалізму.

Весь світ, всі свободолюбні і миротворні народи повинні зрозуміти і підтримати стремління українського народу, підкреслив член УНРади, д-р Степан Россоха, бо тільки Українська Самостійна і Соборна Національна Держава зможе утримати на сході Європи рівновагу міжнародних політичних сил і тільки вона зможе забезпечити на тій частині світу лад і порядок та бути належним забором проти нового російського імперіалізму, без огляду на те, в якій формі і під якою барвою він знову не з'явиться б.

При кінці, передсідник зборів, який був головою Філії УНО в Віленді п. Федак, піддав під голосування резолюцію, яка відповідала змістові промови головного бесідника і щиро вітала створення Північно-Атлантійського Пакту.

ХТО МАЄ „КАНАДІЙСЬКА РУСЬ“ написана о. Нестором Дмитровим, а видана „Свободою“ в 1897 році, є дуже потрібна для архіву, який збирає професор Саскачеванського університету, Дж. В. Симпсон, що тепер пише історію канадських українців. Хто має ту книжечку, проситься донести до „Свободи“. Проф. Симпсон заохочує постійно до редакції й витягає з найдавніших річників „Свободи“ перші вісті про життя канадських українців. Він готов залягати за цю книжечку.

Далі говорив бесідник про український політичний центр

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ повідомляє, що його кушнірська робітня є тепер під числом 434 East 6th St. BETWEEN AVE. A & 1st. NEW YORK CITY Telephone: Spring 7-3556

Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІВКУ та дає 20% опушту на всі роботи, а також ДАРОМ стиринку на літо.

Самий стиринка на літо 2% від сотні. Робітня отворена від 9. раню до 9. вечір, кожного дня. В неділю на самоволенні.

Адм. „Свободи“.

ТАРЗАН, ч. 2065. Дивний талісман.

— HE SWUNG OFF TOWARD THE WAZIRI VILLAGE.

AS HE NEARED THE VILLAGE HE MET HIS OLD FRIEND, CHIEF MUIRO.

“HE WAS MY TRUSTED MESSENGER,” EXPLAINED MUIRO, “THAT I SENT TO GET YOUR HELP. THE DIAMOND IS EVIDENCE OF MY TRIBE’S STRANGE PREDICAMENT.”

Сумовито підніс малпочоловік мертвого вазіра й підняв таємничий діамант...

...і пустився до села вазірів.

Коли він зближився до села, він зустрів свого старого

приятеля, начальника Муїро.

„Той чоловік був моїм довіреним посланцем“ пояснював

Муїро. „Я післяв його до тебе за поміччю. Діамант це доказ дивного положення нашого племені“.

3,500 ІМІГРАНТІВ В КВІТНІ.

Вашингтон. — На підставі вістей в ІРО, до Влучених Держав прийдуть в Європі 3,500 нових імігрантів зі скитальщини впродовж місяця квітня. Найближчий транспорт приїде кораблем Марін Флешер до Востону, потім всі інші прийдуть до Нью Йорку. Найближчий транспорт до Нью Йорку приїде кораблем Джерард В. М. Блек у середу.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N.Y.C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острій в довгоочікуваній колонії і жінок. Шкіри, X-Ray. Роздута жінка лікує без операції. Переводимо а. надіємо кроки для суїцидних дозвола. Офісний годинник: 8 будні 10—7 P. M. В неділю: 11—1 P. M.

ІРИНА АРТИМ
ПРОЩАННЯ
ЗБІРКА ОПОВІДАнь в колористичній охолодженій
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
“СВОБОДА”
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

НОВИЙ ПРАКТИЧНИЙ
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСКИЙ
— І —
АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСКИЙ
СЛОВАРЬ
Найбільше ужитих слів в загальній мові, в поданнях довідкової англійської мови.
Зладив С. ЛІТВИЧКО.
Ціна 75 центів.

THE NEW PRACTICAL
UKRAINIAN-ENGLISH
— and —
ENGLISH-UKRAINIAN
DICTIONARY
giving the pronunciation of the most used English words in Ukrainian sounds.
By H. PLATSKO
Price 75 cents.
Замовлення пряс в належності слати до:
“СВОБОДА”
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
691 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Evening 4-5855

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ІВАН СУВЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК
споживає необхідні до \$150
і ціл так малі як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ПРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК
Занимається: похоронами
в БРОНКСІ, БРООКЛІНІ, НЬЮ
ЙОРКУ І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Branch Office and Chapel:
797 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MIddle 5-4978